

Posudek rigorózní práce JIŘÍHO HRBKA: ČESKÉ BAROKNÍ KORUNOVACE

Podstatně rozšířená a doplněná diplomová práce Jiřího Hrbka se nyní člení do čtyř oddílů, které zároveň reprezentují čtyři úhly pohledu na problematiku korunovací 17. a 18. století, totiž jejich aspekt politický („Politicum“), symbolický („Ceremoniale“), ekonomický („Oeconomicum“) a konečně společenský („Publicum“). Každý oddíl důsledně rozdělen vždy do dvou kapitol. Z nich prvá reprezentuje obecnější pohled na problematiku, v druhé se autor zabýval konkrétní problematikou čtyř českých barokních korunovací.

V oddílu politickém se autor už v původní práci výrazně vyslovil i k soudobé politické teorii a filosofii, pokud se týkala postavení panovníka (knížete). Je to logické, neboť korunovační akt byl praktickým politickým vyjádřením soudobého teoretického pojetí suveréna. V tomto oddílu doplnil další literaturu a drobně rozšířil podkapitulu k holdům o městskou problematiku.

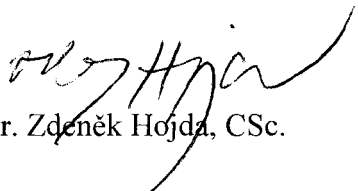
V následující části o korunovačním rituálu a ceremonálu, která představuje vlastně jádro celé práce. Při bližším pohledu zjistíme, že i zde do původního schématu autor vpracoval řadu nových prvků, a především doplnil (v 7.kapitole) nové prameny. Větší pozornost byla věnována také korunovační liturgii.

Zcela nově byl zařazen oddíl Oeconomicum, opět s velmi hutnou obecnou částí, v které se autor vyslovuje k problematice, která korunovační problematiku podstatně přesahuje. Jde o fungování barokního dvora, diskusi o tzv. dvorské racionalitě, o financování dvora obecně. Do speciální kapitoly převzal pak z původní práce kapitoly o cestě dvora do Prahy a jeho pobytu v hlavním městě. Zde by ovšem bylo možné práci dále rozšířit o různé aspekty setkání dvora a města, zvláště s přihlédnutím k rozpracované problematice ubytovacích knih; jde ovšem o problematiku, která nesouvisí zdaleka jen s korunovacemi.

Oddíl Publicum, zbavený hospodářských kapitol, mohl být nyní věnován důsledně korunovacím jako typu velké festivity. Sem se ovšem vejde i obraz panovníka a jeho vytváření, sociální echo panovnické korunovace. Autor si tu sám uložil meze, pokud jde o estetické aspekty, jinde ve speciální literatuře muzikologické, teatrologické či uměleckohistorické speciálněji zkoumané. Celek tím však neztrácí na logice ani soudržnosti.

Rigorózní práce Jiřího Hrbka získala na systematičnosti i objemu, autor se od obhájení původní verze seznámil s novou literaturou, což se projevilo především v kapitolách o širším kontextu. Na druhé straně autor zařadil nové prameny a tím v podstatě vyčerpal – ovšem s ohledem na jiné probíhající výzkumy (projekt Vlnas-Vokáčová-Vácha), jež nedubluje – pramennou základnu v pražských archivech. Těžiště práce se tak možná ještě trochu posunulo směrem k velké barokní korunovaci Karla VI., ale to je za daného stavu pramenů nevyhnutelné. Práce tak podává celistvý a promyšlený obraz korunovačních slavností a jejich politických, sociálních, hospodářských a kulturních souvislostí v propojeném celku. Rozhodně doporučuji její publikování a navrhuji hodnotit ji jako výbornou.

V Praze 20. září 2006

PhDr. Zdeněk Hojda, CSc.